8364

Gorgiasz

Przekład Gorgiasza.

p. 447. a.

I. Kallikles: Mówią, że na wojnę i walkę należy przybywać tak późno, o Sokr!

Sokr: Czyż więc, wedle przysłowia, przychodzimy po uroczysto. i za późno?

Kall: I to po bardzo nadobnej uroczysto. bo ~~co dopiero~~ przed niedaw. chwilą Gorg. miał wykład obfity i piękny.

Sokr: Temu-ci winien, o Kalliklesie, nasz oto Cherefont, który nas zmusił do zatrzymania się na rynku.

b

Cherefont: Nic to wielkiego. Sokr; ja bowiem i zaradzę, gdyż Gorg. jest mi przyjacielem, a tak będzie miał dla nas wykład nowy teraz, jeżeli Ci się podoba, lub jeśli wolisz, innym razem.

Kall: Jak to Cheref? Sokr. pragnie usłyszeć Gorgiasza?

Cher: Przybyliśmy właśnie po to.

Kall: Zatem, gdy zechcecie przyjść do mnie do domu, u mnie bow. Gorg. mieszka, to i popisze się przed wami.

c.

Sokr: Dobrze mówisz, o Kallikl. Ale czy zechce z nami rozprawiać? Pragnę bow. dowiedz. się od niego, jaka jest potęga jego sztuki i co takiego on zapowia. i naucza. Co zaś tyczy się jego wykładu, niechaj, jak mówisz, wygłasza go innym razem.

Kall: Najlepiej jego zapytać, o Sokr; bo także to było jednym z punkt. jego popisu. Kazał właśnie (przynajmniej) teraz obecnym w sali zadawać pytan. jakie by kto chciał i ~~[illegible]~~ oświadczył, że na wszystk. będzie odpowia.

Sokr: Dopraw. pięknie mówisz. Cheref. pytaj go!

d.

Cher: O co się mam pytać?

Sokr: Czem on jest?

Cher: Jak to rozumiesz?

Siedlecki 1879 = Powiadają, że na wojnę i do boju tak późno się przychodzi. Sokr.

Sokr. Więc spóźniliśmy się i już „po wojnie“ przybywamy.

Kall. I to po bardzo pańskiej! Właśnie co dopiero ukończ. Gorg. przed nami wykład o wielu rzeczach pięknych—

Engelm. Und zwar nach einem sehr artigen Feste. Denn gar vieles Schöne hat uns vor kurzer Zeit Gorg. hören lassen.

~~S. J.~~

Schleierm: Und nach einem gar herrlichen Fest

Przekład Gorgiasza

Sokr: Tak n. p.: gdyb. on przypadk. był majstrem obuwia, odpowiedz. by przecież, że szewcem jest; lub czy nie rozumiesz, co mówię?

II. Cher: Rozum. i zapytam. Powiedz mi, Gorg. czy prawd. mówi nasz Kall. że oświad. się gotowym odpowiad. na wszyst. o co kto cieb. zapyta?

p. 448. a Gorg: Prawda mój Cheref. bo i teraz właśnie oświadczyłem to, i mówię że nikt mnie o nic nowego jakoś nie zapyt. od wielu lat.

Cher. Zat. ~~twoja~~ łatwo zaiste będz. odpowia. o Gorg.

Gorg. Wolno zrob. z tem próbę, o Cher.

Pol. Na Jowi; jeśe. chcesz Cher. to ze mną. Gorg. bow. zdaje mi się i być zmęczon. gdyż wiele co dopiero rozpraw.

Cher: Jak to, Polusie? Czy mniem. że będz. lepiej od Gorg. odpowie.?

b. Pol: A co to ~~szko~~ wadzi. jeśe. dostatecz. dla cieb?

Cher: Nic nie wadzi. Ale odpowia. skoro chcesz.

Pol: Pytaj!

Cher: ~~A~~ A więc pytam. Gdyb. przyp. Gorg. znał tę sztu. którą zna brat jego Herodyk, jakbyśmy nazyw. go słusznie? Czy nie jak tamtego?

Pol: Niewątpl.

Cher. Mówiąc zat. że jest lekar. dobrzebyś. się wyraz.

Pol. Zaiste.

Cher. A gdyb. doświadczo. był w tej sztu. którą posiada Arystofont syn Aglaofonta lub brat jego, jakże byśmy go traf. nazywali?

c. Pol. Jawno, że mala.

Cher. A teraz jaką on sztu. zna, abyśm. według niej nazyw. go, słusz. go nazyw.?

Pol: O Chere. wiele sztuk zosta. wśród ludzi wynalezion. wskut. doświadczeń doświadczon. sposob. Doświadcze. bow. spraw. że życie nasze postępu.

ż

wedle sztuki, brak zaś doświadczen. spraw. że wedle trafu. Ale z wszystk. tych ~~sztuk~~ rzeczy inni inne w inny sposób bior. w pośród; najlepsi zaś najlepsze. Z któr. liczb. i ten nasz Gorg. jest, i ma udział w najpiękn. sztuce.

Przekład Gorgiasza

p. 448. d.

III. Sokr: Dobrześ, o Gorg. wydaje się Polus do mów być przysposob; nie czyni jedn. tego, co przyrzekł Cheref.

Gorg: Co takiego, Sokr.

Sokr: Na pytanie, tak zdaj. mi się, wcal. nie odpowie.!

Gorg: Ty zatem, jeśli chcesz, jego pytaj.

Sokr: Nie zatem jego, jeże ty sam masz ochot. odpowiad, lecz to daleko przyjemniej będzie ciebie pyt, bo dla mnie z tego, co Pol. powiedz. widocznem jest, że do retoryki, jak ja zowię, więcej przykład. się, niż do sztuki rozprawian.

e. Pol: Dla czego, Sokr?

Sokr: Bo, gdy, Polusie, pytał Cher, której ~~jaka~~ sztu. umie Gorg; wychwal. wprawd. jego sztu., jak gdyb. ją kto ganił, ale nie odpowiedz. ~~która ona~~ jaka to jest.

Polus: Czyż więc nie odpowiedz. że jest najpiękn.?

Sokr: Niewątpliwie. Ale nikt nie pyt. jakab. była sztu. Gorg. lecz która i jak należałob. nazyw. Gorg. Jak nie poprzedn. pytan. tobie zadaw. Cheref. przez (i) jemu dobrz. i zwięźle odpowiad, tak i teraz powiedz, która to sztu. i jak mamy Gorg. nazyw.!

p. 449. a. Raczej zaś ty, Gorg; sam powiedz nam, jak cieb. trzeb. nazyw. ~~dla~~ i co to za sztu. której umiesz!

Gorg. Krasomówstwo, Sokr.

Sokr. Krasomówcą tedy trzeba nazyw. cieb.

Gorg. I to dobrym, Sokr; jeże chcesz mnie nazyw. od tego, czem być się chlubię, jak Hom. mówi.

Sokr: Ale chcę.

Gorg: Zat. nazyw.

Siedlecki: Doskon. wpraw. zdaj. się mieć Pol. w wysłowieniu.

Przekład Gorgiasza.

p. 449. b. Sokr: Czyż także nie powiemy, że innych umiesz rob. Krasomówcami?

Gorg: Zapowiad. to w isto. nie tyl. tut. lecz i gdzie indziej.

Sokr: Czyż tedy nie chciałbyś, Gorg; jak ter. rozmawia. i dalej robić, już to pytaj; już to odpowiadaj; długie zaś mowy, jakie i Polus zaczyn; odkład. na później? Ale co przyrzekasz, w tem nie zawódź, lecz chciej po krótce na pytan. odpowiad.

Gorg. Są wprawdz. Sokr. niektó. odpowiedzi, które
c. koniecznie w dług. mowach dawane być muszą. Jednakże mimo to postar. się, aby moja była jak najkrót. Bo znowu i to jest jedn. z tego co przypisuj. sob., że nikt krócej odem. tego samego nie wypowie.

Sokr. Tego właśn. potrze. Gorg; i popisz się przedem. z t. j. z krótkomówno; długomow. zaś na inny raz.

Gorg: Ale zrobię i powiesz, żeś nie słysz. nikt. krócej mówiącego.

IV. Sokr. Nuże więc! Mówisz tedy, że umiesz sztuk. Krasomów.
d. i także kogoś dług. rob. Krasomówcą; Krasomówst. która wśród. rzecza zajmuje się? n. p. tkactwo zajmu. się wyrabian. szat. Czyż tak?

Gorg. Tak!

Sokr. Wszak i muzy. zajmuj. się układ. pieśni.

Gorg. Tak!

Sokr. Na Herę! Podziw. Gorg, twoje odpowiedź; dla tego że odpowiad. jak możn. najkrócej.

Gorg. Bo też umiem. Sokr. że wcal. udatnie to robię.

Liedl. I band. przytem trafnie, jak mi się zdaje, Soku

Przekład Gorgiasza.

Sokr: Dobrz. mówisz. Nuże tedy odpow. mi tak i o Krasomówst, które . przedmio . jest ona ~~umiejętności~~ twórczą?

p. 449.e. Gorg. Mów.

Sokr. Takich to mów, Gorg? Czy takich, które pouczaj. chor. jak żyjąc, zdolib. się zdro?

Gorg. Nie!

Sokr. Zat. nie wszystk. mowami zajmu. się Krasomówst?

Gorg. Zaiste nie.

Sokr. Ale jednak robi zdolnymi do mówien?

Gorg. Tak.

Sokr. Wszak i zdolnymi do sądzen. o tem, o czem się mówi.

Gorg: Nie inaczej.

p. 450. a. Sokr: A ~~czy~~ sztu. lekar. o któr. co dopie. wspomnieliś. czy nie robi zdolnymi do sądzen. i mówien. o chor?

Gorg: Koniecz.

Sokr: Zat. i sztu. lekar., jak się zdaje, mowami się zajmu?

Gorg. Tak.

Sokr. Mowami o chorob?

Gorg: Niewątpli.

Sokr: A gimnastyk; czy także . zajmuj. się mowami, o dobr. i lich. stan. ciał?

Gorg. Rzeczywiś.

Sokr. To inne także . sztu., Gorg; będą miały tę właściwo.

b. Każde z nich zajmu. się temi mowami, które odnosz. się do czynno. będącej przedmio. każd. sztu.

Gorg. Zdaje się.

Liedl. Otóż pomiędzy mn podobnie i względem sztu. retoryc. do czego odnosi się jéj istota?

Przekład Gorgiasza.

Sokr: Dla czego tedy inn. sztuk nie nazyw. krasomownemi, skoro zajmują się mowami, jeże tą nazyw. krasomówstw. która mowami się zajmuję?

Gorg: Ponieważ Sokr; cała umiejętno. innych sztuk bawi się (jedn. słow.) koło ~~robót~~ robót ~~prac~~ ręczn. i t. p. ~~zajęć~~; krasomówst. zaś nie ma

p. 450. c. żadn. takiej robo. ręczn. lecz cała jego czynno. i znacze. są w mowach. Dla tego twierdz. że sztu. krasomow. zajmu. się mowami i ~~prawd. mówię, jak~~ tuszę sobie, że prawd. mówię.

V Sokr. ~~Teraz więc~~ ~~Może już~~ pojmuję, jakoż (ta ~~ona~~ jest, która) chcesz (ją) nazw.? a zaraz będę wiedz. jaśniej. Tylko odpowiedz: czy mamy sztu.? Wszak mamy.

Gorg. Mamy

Sokr. Z wszyst. zaś sztuk (tak. mniemam) jedne główn. są w działan. a potrzeb. krótk. mowy; niektó. naw. żadnej, lecz zadan. sztuki

p. 450 d. mogłob. i w milczen. być wykonyw, jak malars. i rzeźba i wiel. innych. Takie mi się zdają być te, o któr. mówisz, że przy nich nie masz krasomówst. Czyż nie tak?

Gorg: Bard. dobrz. mnie rozum. Sokr.

Sokr: Inne znowu są sztu, które ze pomo. mowy wszyst. wykonyw; a czynn, że tak pow. albo żadnego nie potrzebu. alb. bardz. krótk. jak n.p. arytme: i rachow. i geome: i warcaby i wiel. inn. sztuk, z któr. jedn. na równi używ. słów z ~~czyn~~ czynami, większo. zaś

e więcej słów i w zupełno. cała ich czynno. i siła przebyw. w słow. Zdaj. mi się, że mów. jako jedna z takich jest krasomówst.

Gorg: Prawdę mówisz.

Przekład Gorgiasza.

p. 450 Sokr: Ale przecież ~~nie~~ ~~sadzę~~ {że zwiń żadnej} być nie chciał nazyw. krasomowst. chociaż dosłown. tak ~~mówiłeś~~ wyraziłeś się, że sztuka, mające znaczen. swoj. w mówien. jest krasomowst.; mógłb. zaś kto, gdyb. chciał być wybredn. w słow.; tak. podchwy: arytm. zat. o Gorg. nazyw. krasomów.? Ale nie przypuszczam, żebyś nazyw. krasomowst. czy arytm. czy geometr.

p. 451 Gorg: Dobrz. bow. przypuszcz. Sokr. i należy. mnie. rozum.

VI Sokr: Nuże więc i ty kończ twoj. odpow. o którą pytałem. Skoro bow. krasomowst. jest jakoś jedną ze sztuk główn. używających mowy, a takż. inne tego rodz. zdarz. się, spróbuj powiedz. w mówien. o czem ma krasomowst. siłę swoj. w słow.? Jak gdyb. n. p. ktoś mnie zapyt. o którąkolw. ze sztuk, o któr. co dopie. mówiłem:

b. Sokrat. cóż to jest sztu. arytmetyczn.? odpowiedz. bym mu, jak ty niedaw: że to jedna ze sztuk mając. znaczen. swoje w ~~słow~~ mówien. a gdyb. znowu mnie zapyt: w mówien. o czem? powiedziałb. ~~jak~~ w mówien. o parzyst. i nieparzyst. ile jest ilości w jedn. i drugiem. ~~wnioskodawcy w zgromadzen. ludow: że co do inn. punkt.~~ Gdyb. zaś znowu zapyt: a co rozum. przez sztuk. rachow.? powiedziałb. że ta także należ. do tych, któr. maj. całe znacze. swoj. w mówien. A gdyb. zno. zapyt: w mówien. o czem? powiedziałb. jak wnioskodawc. w

c. zgromadz. ludow: że co do inn. punkt. ma się sztu. rachow. zupełn. tak samo, jak arytme. bo zajmuj. się tem sam. t. j. parzys. i nieparzyst. ale różni się o tyle że sztu. rachow. ~~i~~ rozważ. nieparzy. i parzys. jak maj. się do sieb. pod względ. ilości, tak każd. z osob. jak jedn. i drug. nawzaj. A jeślib. kto zapyt. o astron. a na moj. odpow. że ta także ma w ~~mówien~~ całą isto. swoj; on znowu by odparł: a mowy astro. o czem są, Sokr? powiedziałb. że o ruchu gwiazd i słoń. i księży.; jak maj. się do sieb. na wzaj. pod względ. szybko.

Przekład Gorg.

p. 451. D. Gorg: Dobrzebyś mów. Sokr!

Sokr: Nuż. więc i ty, Gorg. Wszak krasomówst. należ. do sztuk, które wszyst. wykonyw. przez mówien. i w tem maj. isto. swoj.? Czyż nie tak?

Gorg. Tak jest!

Sokr: Powiedz zat. o czem mów.? Co to za przedmio. któr. zajmu. się mowy, jakich używ. krasomówst.?

Gorg: Najwięk. ze spraw ludz. Sokr. i najlep. –

Gorg. Tum. 1 9

p. 447. a.

Kall. Na wojn. i walk. (tak mów. że należ. tak przychod. Tak. póź. o Sokr.

So. Więc według przysłow. przycho. po uroczy. i za póź.?

Kall. I to po bardz. wykwint. uroczy. Bo wiel. i piękn. wyłożed. nam Gorg. krót. przedt.

So. Tema zaś. win. o Kalli. ten Chere. kazawszy zmusiw. nas do zatrzym. się na ryn.

b.

Cher. Nic to wielk. o Sokr., ja bow. i naprawię. Gorg. mój przyj. a tak. pokaż. nam wykł. ter. jeśli masz ocho: lub jeśli wolisz, inn. raz.

Kall. Jak to Cheref.? Sokr. prag. usłysz. Gorg.?

Cher. Na to więc. przybyliś.

Kall. Zat. gdy zech. przyjść do mnie do dom. u mnie bow. Gorg. miesz. to wam pow. wykład.

So. Dobr. mów. Kalli. Ale czy zech. z nie. c. wspraw.? Chcę bow. dowied. się od nieg. jaki to znacze. jego sztu. i co tak. on zapow. i nau.

Co zaś do wykł. swej. niech. ucm., jak mów. inny raz go pow.

Kall. Następ. jego pyt. o Sokr. Bo to Kalli. był punkt jed. z jego rozpr. Ker. bow. tera. obecn. w zali zebr. pyt. a na każ. pytyt. odpowia

Sokr. Zapyt. piękn. mów.! Cheref. pyt. go!

D.

Cher. O co się zapyt.?

Sokr. Czem on jest?

Xer. Jak to rozu.?

Sokr. Tak jak gdyb. był przyp. majst. obuw. odpow. by prost. Tob. że jest szew. Lub czy nie rozu. co mów.?

II. Cher. rozu. i zapyt. Powie. mi Gorg. prawd. mówi ten Kalli. że ośmiel. się zobo. do odpowie. o co kolw. kto ciebie zapy.?

p. 448.

Gorg. Praw. o Cher.! Bo i teraz właś. zapowiad. to i mów. że nikt od wiel. lat o nic nowe. mnie nie zapy.

Cher. Zat. też łatw. odpow. o Gorg.

Gorg. Wolno Cher. zrob. tego prob.

Pol. Na Dow. dzie. chw. o Cher. to zamor. Gorg. bow. i znając. mi się wyd. Wiel. bow. ~~teraz~~ przed chwil. przeze.

Cher. Jak to Polu. Czy mniem. że lep. od Gorg. będz. odpow.?

b

Pol. A co to szko. jeśli. dostat. dla ciebie.?

Cher. Nic nie wadzi. Ale ~~zat~~ słowo dziesz, odpow.

Pol. Pyt.

Cher. Pyt. zat. Gdyb. przyp. Gorg. mądrz się na tej sztu. (której ~~powin~~ zna się brat jego Herod. Jakiżbyś wted. słusz. go nazyw.? czy nie tak, jak tamte.

Pol. ~~Ha~~ Zupełn. tak!

Cher. Mów. zat. że jest lekarz. dobrz. byś mówi.

Pol. Tak.

Cher. A gdyb. był doświad. w tej sam. sztu. co Arystof. syn Aglaof. lub brat tegoż jakiżbyś wted. słusz. go nazyw.

c.

Pol. Oczywiś. że malarz.

Cher. A teraz nie jeszcz. sztu. zna się, abyś wedle niej nazyw. go, słusz. go nazw.?

Pol. O cher. wiel. sztu. wst. zapo. doświadcz. doświad.
sposob. wynalez. Doświadcz. bow. sprawi. że życ. nasz.
odbyw. się wedł. sztu.; brak zaś doświad. że wedł. ~~przy~~ przypad.
Z tych zaś wszyst. niekt. innymi inne w inn. spos. bior.
w porząd. a najlep. najlep. A do tych właśn. należ. i Gorg.
ten należ. i ma udz. w sztu. najpięk.

d

III So: Dobrz. ci, o Gorg. zdaje się Pol. być ~~przy~~ przygot.
~~wymow.~~ do mów, ale jedn. co przyrz. Gorg. tego
nie robi.
Gor. Co to takie. Sokr.
~~Gor.~~ Sokr. Nie pyt. nie zdaje mi się zwal. odpow.
Gor. ~~ale~~ Ty, jeśli chcesz, pyt. go.
Sokr. Nie, jeśli tob. zaś chce wolę jest odpowie. bez
wiel. przyjem. niebo; bo jest widocz. i z tego, co Pol.
mów. że tak zw. reto. więc. uprawi. niż szt. roz-
prawi. e
Pol. Dla czeg. Sokr.?
Sok. Bo gdy niebo. Polu. Cher. pyt. na jak. szt.
zna się Gorg. wychwal. sprawi. jego szt. jak.
gdyb. ją kto ganił, ale czem ona jest, nie odpow.
Pol. Czyż więc nie odpow. że jest najpięk.
Sokr. Wszczególn. ale nikt nie pyt. jakąż była
szt. Gorg. lecz jaką jest i kim należ. go nazwać Gorg.,

Gorg. tłum. 2 11

jak przedst. tob. zadaw. pyt. Chcr. i jem ~~dobry~~ przyga i zwięz.
odpowied. i ter. tak. powie. co to za sztu. i jak
Gorg. nazy. mamy? Raczej zaś, o Gorg. sam znam
powiedz, jak cieb. nalez. nazy. dla sztu. ktorej
się znasz.

Gor. co retor. Sokr.

Sok. Więc reto. trzeb. nazyw. cieb.

Gor. I dobr. Sokr. jeśli mnie chce. nazw. od
od tego, czem być się chlub. jak mó. Hom.

So. Ale chcę

Gor. Więc nazy.

6

Sokr. Czyż także nie mówi. że moż. i inn.
tem zrob.?

Gorg. ~~Zapewnia~~ Twier. to. to ~~wielu~~ nie tyl. tut. lecz także
gdzie indz.

Sokr. Czyś więc chciałb. Gorg. jak ter. rozma.
i dal. to samo rob. już to pyt. już to odpow.
dług. zaś mow. ~~te~~ jak. i Pol. zaczyn., ~~dług. zaś mowy~~, ~~ktor~~ odłoż.
na później? Lecz co przyrze, w tem nie zawod.
zaw. lecz chciej po krót. na pyt. odpowia.

Gorg. Są wpraw. Sokr. niektó. odpowie. tego
rodz. ~~że ko~~

p. 449 c.

że koniecz. przez dług. mowy sobie być muszą. Postar. się jedn. aby przez najkrót. Bo zna. i to jest jedn. z tego co mów. że nikt krót. odemn. tego same. nie wypo.

Sokr. Tego właś. potrze. Gorg. a dla mnie z tem właś. się popisz, i krótkomówno i z długomow. zaś później (inn. raz.).

Gorg: Ale zrob. i powie. żeś nikt. nie słysz. krót. mówiąc.

IV. So: ~~Zatę~~ Napię więc do niego! Mów. zat. że masz sztu. krasom. i także umie. drug. rob. krasom. Krasomó! ~~ktor~~ Kiedy

o.

Któr. właści. rzeczy. zajmu. się? N. p. ~~sztu~~.

~~Ktokolwiek~~ zajmu. się wyrabian. szat. ~~Tylko~~ Wprawdzie tak?

Gorg. Tak jest!

Sokr. A muzy. wraz. układ. melo.?

Gor. Tak jest

So: Na Her. Gorg. lub. twoj. odpow. bo odpow. jak można najkró.

Gor. Bo też umiem; Sokr. że bar. traf.

to rob.?

Sokr. Dobr. mów. Nuż. ted. odpow. mi ~~któ~~ tak i o krasomów.; któr. przedmio. jest ona wiedz.?

e

Gor. Mów!

Sokr. Takich to mów, Gorg.? Czy moż. takich, któr. poucz. chor. jak żyj. ażeby być zdrow.?

Gorg. Nie

Sokr. Zat. ted. nie wszyst. mow. zajmu. się krasomów.

Gor. Zaist. nie

Sokr. Ale jedn. uzdaln. do mów.

Gor. Tak jest

Sokr. Zapew. ~~[illegible]~~ także do roz~~[illegible]~~um. rzdze. o tem, o czem się mówi?

Gorg. Nie moż. być inacz.

p. 450 a

Sokr. Ale czyż szt. lekar. o któr. co dopie. mówili. nie uzdaln. do rozum. rzdze. i do mówie. o chor.?

Gor. Koniecz.

Sokr. Zat. i szt. lekar. jak się zdaj. zajmu. się mow.?

Gor. Tak jest!

Sokr. I to mow. o chorob.
Gor. Niewąt.
Sokr. Czyż takie gimnast. nie zajmu. się mow. o dobr. stan. ciał lub lich.?
Gor. Niewątpl.
p-450b. Sokr. A także z inn. sztuk. Gor. tak. będz. każ. z nich zajmu. się mow. temi, ~~które~~ odno. się właści. do ~~przedm~~ spraw. któr. każ. sztu. jest przyzn.
Gor. Wyj. się.
So. Dla czego więc tak. inn. sztu. nie nazy. krasomów. choć zajm. się mow.; jeśli tę nazyw. krasomów. któr. zajmu. się mow.?
Gor. Ponieważ Sokr. inn. sztuk wied. cała jedn. słow. ~~zajmu~~ zajmu. się ~~czynno~~ rzeczne. i podob. ~~czynno~~; krasomów. zaś nie ma żadn. tak.
c. robo. ręczn. lecz cała jego czynno. i znacze. jest w mow. Dla tej. szt. krasomów. stanow. być o mow. ~~krasomów~~. jak twierd.
V. Sokr. Moż. teź pojmu. jaką ja chcę nazw. Ale zaraz będ. to wiedz. jaśniej. Tyl. odpow. Czy mamy szt.? Wszak mamy.
Gorg. zaś.

3 13

Gorg. tłum.

Sokr: Z wszyst. zaś sztuk, mniem., jedn. po więk. części. się wykonyw. ręker i potrzeb. ~~kiedy~~ krótk. mówien., niektó. niew. żadnej; bez żadan. słów mogłob. i w milcz. być spełnion. n. p. malars., p. 450 d i rzeźb. i wiele inn. Takie zdaj. mi się rozum., gdy mów. że niemi krasomówst. nie zajmu. się. Byżż nie?

Gorg: Bar. dobrz. mnie rozum. Sokr.

Sokr: Inn. znow. są sztu., któ. ~~przez~~ za pomo. mowie dokonyw. wszystk., a czynn. że tak pow., alb. żadn. nie potrzebu. alb. bard. krótkie, n. p. aryt. i sztu. liczen., i geometr. i gran. w warcab. i wiel. inn. sztu., z któr. jedn. praw. tyl. używ. słów, ile czyn., większo. zaś więc. słów, i wszu. e pełno. cała ich czynno. i znacze. w słow. porzeby. Za jedn. z tak. zdajesz mi się uważ. krasomów.

Gorg: Praw. mów.

Sokr: Ale jedn. ani z tych niew. mniem. że nie chcesz jedn. nazyw. krasomó. chocie. do słow. tak mówi. że ~~ta~~ sztu. mają. cało. swoj. w mówien. krasomów. jest, a mógłb. kto, gdyb. chcia. do. knuje. ci w słow. tak podchwy.: zat. aryt. Gorg. nazyw. krasomó. Ale mimo to nie wierzę. żeb. czy aryt. czy geom. nazyw. krasom.

p. 457 a. Gorg: Bo też dobrz. mniem. Sokr: i złacz. mnie rozum.

VI. Sokr: Nuż zat. ty takż. odpow. o któr. pyta. dokoniéz. Sko. bow. kresom. jest ~~przyało~~ jedn. z tych sztu. któr. przeważ. używ. słow, a także inne tego rodz. wydarz. się, sprób. powied. o któr, przedmio. mówi reto. jeżé. ma znacze. swoj. w słow? N. p. gdyb. kto mnie zapyt. o którejkol. ze sztuk, o któr. co dopié. mówi. Sokr: co to

b. za sztu. aryt? odpow. bym mu, jak ty nie-dow i jedna z tych i któr. maj. isto. swoi. w mów. a gdyb. znow. mnie zapyt: w mówien. o czem? odpowiedz. bym: na mówien. o parzyst. i nieparz. jak wielk. jest jedn. i drug. A gdyb zaś znow. pyt: a sztu. liczen. którą zow? powiedz. bym że ta takż. należ. do tych, któr. maj. całą isto. swoj. w mówien. A gdyb. zno. zapyt: ~~ua~~ mówien. o czem, rzekłb. jak wnioskodaw.

c. w zgromad. ludu: w inn. punkt. ma się sztu. liczen. jak arytm. bo zajmu. się tym sam. przed. t. j. parzyst. i nieparz. a różni się zaś tem sztu. liczę. że rozwa. parzy. i nie-parzy. jak się maj. co do wielko. tak każd. z osob. jak. jedno do drugię. A gdyb. kto pyt. o astron. a jab. mów. że ta takż. w mówie.

na całą istot. swoj. (on) zaś znow. by nikt: a mowy o czem. czem się zajmu.? Sokr! odpow. bym: że ruch. gwiazd i słońc. i księż. jak mają się jedn. do drug. pod wzglę. szybkości.

d. Gorg: dobrz. byś mów. Sokr!

Sokr: Nuż więc i ty, Gorg. Wszak krasom. należ. do sztu. któr. słow. wszystk. wykonyw. i w tem mają istot. swoj.? Wszak tak?

Gorg: Tak jest!

Sokr: Powiedz. zat. o czem mówi? ~~Któ~~ Co to za przedm. któr. zajmu. się mowy, używ. przez krasom.?

Gorg Sprawy największ. z pomięd. ludzk. Sokr. i najlep.

VII. Sokr: Ale, Gorg. to także co mów. jest

e. wątpli. i bynaj. jasn. Bo przypomnij. że słysz. przy biesiad. jak śpiew. ludz. że najlep. rze. mieć zdro, a drug: być piękn. a trze. (jak mówi poet. piosn.) być bogat. bez podstęp.

Gorg. Słysz. ci; ale na co to mów.?

452. Sokr. Dla tego że zar. wystąp. by przeciw ~~tob.~~ sprawc. wszystk. tych rzecz. któr. pochwal. ~~twó~~ twór (auto.) piosen: lekar; nauczyc. gimnas. i kupie. A powiedz. b. najprzód lek: Sokr; zwodz. cieb. Gorg bo nie jego sztu. lepsza się okaż. wszystk. dla ludz. dobr. lecz moja. Gdyb

więc zapyt. go: a ty kto jest. tak. nazyw. mówiący?
odpowiedz. by pew: lekarz. Cóż ~~zat~~ ted. mów? Zat.
twój sztu. dzie. jest najprzy. dobr. Bo i jakiż.
odpowiedz. pewno. nie mieałob. niem być zdro.? Sokr.? A
6 ~~Kaktór~~. jest wsz. dobr. ale ludz. nad zdro.? Gdyb zas
znow. po ~~tym~~, powiedz. nauczy. gimnas: zdziwiłb. się
i sam, Sokr. jeśli ~~jest~~ Gorg. potr. i wskaz. więk. dobr
że swój sztu. niże jej z moj. Powiedz. b. znow. i do
tego: a ty ~~kto~~ jest, człowie. i jaki. twój zaj.? —
Nauczy. gimn. odpowiedz. a dziel. moj. jest, rob. ludz.
piękn. i siln. co do ciał. A po nauczy. gimn.
powiedz. b. przemysłow., a mniem. że z wielk.
pogar. wszyst. Zob. ted. Sokr. czy tob. wyd. się
być wszys. dobr. nad bogact. czy u Gorg. czy u
kog. bądź inn.? Rzekłb. więc do nieg: A cóż to!
czy ty tego jest sprawc.? — Tak jest, odpowiedz.
A kto ty? przedsiębiór. Cóż więc? my nie to,
sądz. ty, że najw. dla ludz. dobr: jest bogact.?
A on do nas ~~z mej stro~~: Czyż nie tak My zaś
tak jemu: Ale przec: ~~tu~~ Gorg. nasz twierd.? że
d. jego sztu. przycz. jest wszys. dobr. niż twoj.
Wted. jasn. że potem takb. się zapyt: A cóż
d. to jest za ~~dobr~~.? Niech odpow. Gor! Nas
więc pomyśl, Gorg. że zapyt. jest i przez one
i przez nie: i odpow. cóż to jest za dobr. któr.
jest wed. jest najw. dla ludz. a ty jego sprawc.?

p. 447 a. φασί = interpr. e prov.

Resp. I. 329 e: τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι –

τὸ λεγόμενον qu. è un proverbio

Gorg. 514 e: τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν.

Phaedo 66 c: ὥστε, τὸ λεγόμενον, ὡς ἀληθῶς etc.

101 d: σὺ δὲ δεδιὼς ἄν, τὸ λεγόμενον, τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν etc.

Theaet. 153 d: πάντα χρήματ' ἂν διαφθαρείη καὶ γένοιτ' ἄν, τὸ λεγόμενον, ἄνω κάτω πάντα.

165 b: τὸ λεγόμενον, ἐν φρέατι συνεχόμενος =

Soph. 226 a: ὁρᾷς οὖν ὡς ἀληθῆ λέγεται τὸ ποικίλον δεῖν τοῦτο = εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον, καί, τὸ λεγόμενον, οὐ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέον;

261 b: σχολῇ που, τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον, ὅ γε τοιοῦτος ἄν ποτε ἕλοι πόλιν –

Resp. IV. 435 c: ἴσως ... τὸ λεγόμενον ἀληθές, ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά. = Eryx. 405 e = ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὥσπερ ἂν τὸ λεγόμενον, λίθον ἑψῆσαι

Symp. 217 e εἰ μὴ πρῶτον μέν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής –

Soph. Oed. C. 138: φωνῇ γὰρ ὁρῶ, τὸ φατιζόμενον

[Theaet. 183 e τὸ τοῦ Ὁμήρου

Symp. 221 b τὸ σόν

447 a. Κατόπιν ἑορτῆς post festum.

Apostolius 14, 6 = ἐπὶ τῶν ἐπί τινι καλῷ πράγματος ἀπολιμπανομένων – Παναθηναίων κατόπιν.

Mich. Apost. ur. 1422, po zdobyc. Konst. uciekł do niew. tureck. pot. bawi we Włosz. u Bessario. Kości. znajduje w Kret. jako nauczy. i przepisyw. Zebr. ze star. auto. wiel. przysłow. ale także słów wielk. ludzi – a część zawierają przysło. do Włoch. wiel. dod: niewłaściwi przed. jed. exem. do Kiryp. biskup. Gaspar (z Osmus – drugi Laurensowi Chironowi – teraz w Bibl. parys.

Syn jego Arystobul – później arcybis. grecko-kato. w Monembazyi – odtąd Arsenios Apostolios 1465–1535 – opracow. materyał. przysł. po Ojcu, przeds. Leon X – część pod tyt. Ἀποφθέγματα wyd. 1519 (może w Rzymie ?)

Grecki text: Arsenii Violetum ed. Walz Stuttg. 32 = następ. wyd. przysłów w Corpus paroemiographorum Graec: edd. Schneidewin et Leutsch v. II = (1851)

Hiller wykaz. (Philolog. 34 – v. 76 = że Apost. korzyst. ze zbiorów Suid. i Ptaszyca:

Krumbach. Gesch. der byzant. Litter:

447 a (29) 16 Gorg. 2.

<u>ἀστεῖος</u> graciosus, dobře vtipný: Phaed. 116: ὡς ἀστεῖος .... ὁ ἄνθρωπος
festivus venustý, hezký
risu movens, vtipný = nd. witzig
Resp. I. 349 b: οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος ... καὶ εὐήθης
Phaedr. 242 e: ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία
Lys. 204 c: ἀστεῖόν γε .... ὅτι ἐρυθριᾷς
Phaedr. 227 d: ἀστεῖοι οἱ λόγοι -
Resp. V. 452 d: ἐξῆν τοῖς τότε ἀστείοις (vtipným) πάντα ταῦτα κωμῳδεῖν
Legg. III. 680 c: ἄλλα ... καὶ ἀστεῖα =

<u>τούτων</u> označ. není pozoruh. z jej. dodatku. nestojí. atd.

447 b

ἐν ἀγορᾷ

Gorg. 485 d: φεύγοντα τὰ μέσα τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀγοράς

οὐδὲν πρᾶγμα

Euthyphr. 3 c: τὸ μὲν καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα

Eur. Med. 448: κἀμοὶ[x] μὲν οὐδὲν πρᾶγμα

Germ: das macht nichts, het nichts te bedeuten

Crat. 393 d: εἰ ἐν ἑτέραις συλλαβαῖς ἢ ἐν ἑτέραις τὸ αὐτὸ σημαίνει, οὐδὲν πρᾶγμα

Symp. 198 c: πρᾶγμα οὐδέν

ἐγὼ γὰρ καὶ ἄχθομαι

Telephos nieszcz.: odpow.: wyrocz.: ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται

Cefeusz, król Tegei miał córkę Augé = obraz kapł. wed. Prellera = kapłanka Ateny, którą uwiódł Herakl. - obr. ἰάσεται: -kapł. dziecko nowonarodzone, schow. w ἰάσεται:

[illegible] bogini - stąd gniew - zaraza Τήλεφος - daleko [illegible]: jutrzenka - schow.: na górz. dziewicz. Παρθένιον ὄρος - w dzied. +

x ten Τήλεφος - gdy - go karmi łania = matka wykarm. dz. Myzji, gdzie go zastał Teuthras. Telefos niósł pasł. wychow. odnajdzie: matkę - adoptow. przez Teuthr. po nim tron dziedzi.

447 b = sq = 17 Gorg. 3.

Telef: odgryw. pot. rolę w wojn. trojań. i stał. się ~~przedmiot.~~ bohat. przygód. dla tragi: i rzeźb.

Eschyl. go przedstaw. w Myzach — Sof. w Aleadach i Myzach — Eur. w Auge =

stał. się bohat. narod. pergameńs. król. Attal.

Τηλεφίδαι

Wedł. legend kypryjskich Grecy z Aulis wypraw. do Myzji — przypuszcz. że to wybrze. troj.: tam zosta. odpar. przez Telefosa Heraklidę — zgin. Tersander syn Polinika, ranny Patroklos — ale Achill. zmusza Telef. do ucieczki i rani go w udo ~~mojej drugi~~ Grecy wracają: przez burzę — Telef. otrzym. wyrocz. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται — udaj. się do Agam. w Arg. gdzie zebrani wodzo. greccy — pateti. scena z młodzień. Orestem — Achill się zgad. na wylecz. Telef. — który przez Aulis prowadzi ich do Troi.

p. 447 b ἐπιδείξεται

ἐπιδείκνυμι ostendo, propono, ostento (v. rē novā v. artis suae documento) patefacio, declaro, explico, probo.

Med: ostendo, monstro, tum ostento, adjuncta jactationis notione, ut Sophistae soleb.

spec. ingenii, doctrinae ostentandae causa recito, peroro, disputo — mei sylled, sermocinor

Apol. 25 c: ἱκανῶς ἐπιδείκνυσαι ὅτι —
τ αὐτ. πολλὰ καὶ καλὰ Gorg. 447 a
πολλά Gorg. 458 b
Dicitur tam. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι
qu. invenitur Phaedo 99 d
Soph. 217 e

εἰ μὲν δοκεῖ νῦν, ἐὰν δὲ βούλῃ, εἰσαῦθις

Hic per se patet, cur particula εἰ excipiat ἐὰν = at p. 502 b: ἐὰν τι ... εἰ ... ἐὰν δὲ ... ἐὰν τι μή- ubi mutatio propter illē legē fit, qu. verba composi. repetatur ut verbi simplex : διακωλύειν κωλύειν, καθομολογεῖν ὁμολογεῖν

Lach. 179 e: ὃν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον

Optime comp. Arist. Ran. 772 (verba sunt Aeaci ad Xanthiam):
ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης
ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς
βαλλαντιοτόμοις ~~ει~~
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ
τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἐστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος,
οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν
καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν
σοφώτατον

18

p. 447 c τί δέ — sc. Callicles nō suspicabatur tale quid desiderare Socr: Gorg 4

οὐκοῦν ὅταν βούλησθε

igitur, ergo, itaque — necdit propo: cū praeced. Negativ. vront. mutat. accent. fere evanuit, at semp. aliquā interrog. vī retinet. Nō verso ad totā proposit. vertia. sed absolute interrog.

Olympiod. ad l: ὁ Καλλικλῆς φησιν ὅτι, ὅταν θέλητε, ἔλθητε εἰς τὸν οἶκον καὶ ποιῶ αὐτὸν ἐπιδείξασθαι

Heindorfius minus recte: Ergo quando ad me domū ire voltis, ubi Gorgias, is enim apud me diversatur, ἐπίδειξιν vobis exhibebit

& contra Stallb: pō ὅταν βούλησθε ἥκειν pr aposiopesin reticetur apodosis hoc sensu: Itaque (quū res ita se habeat et Socr. Gorgiae audiendi cupidus sit) quando ad me domū venire velitis, venite; apud me enim Gorgias devertit et artē suā ostentabit. —

Stallb: pō οἴκαδε posuit: παρ' ἐμοί etc.
Schanz uncis includ. καὶ ante ἐπιδείξεται

p. 447 c: διαλεχθῆναι opponitur declamationi, recitationi [illegible] ut pote abhorrenti ~~morsae~~ [illegible] arte, quae dota erat in via dialectica –

Cf. p. 448 e ὅτι τὴν καλουμένην ῥητορικὴν μᾶλλον μεμελέτηκεν ἢ διαλέγεσθαι

Apol. 33 a οὐδὲ χρήματα λαμβάνων διαλέγομαι –

Legg. I. 643 a: πρῶτον δή ... ὁρισώμεθα παιδείαν, τί ποτ' ἐστὶν καὶ τίνα δύναμιν ἔχει = Tim. p. 28 a Phaedr. 246. a.

ἡ δύναμις vis et ratio quae debent convenire cum iis quae annuntiat et promittit

ἐπαγγέλλεταί τε καὶ διδάσκει

Apol. 33 b ὧν μήτε ὑπεσχόμην μάθημα μήτε ἐδίδαξα = zapowiedź, programma prelekcji, lekcji i t.d.

τὴν δὲ ἄλλην non appositionis loco, sed attributive =

Galli hodierni similiter: nous autres Français =

Cf. Cron ad locum =

Sauppe citat Goethium = wir andern Mädchen etc.

ὥσπερ σὺ λέγεις cf. Cron. ad l.

p. 447 c. οὐδὲν οἷον = ἄριστον

ibid. p. 481 b.: οὐδὲν μέντοι οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν

Arist. Aves 967: ἀλλ᾽ οὐδὲν οἷον ἐστ᾽ ἀκούειν τῶν ἐπῶν

Demosth. adv. Mid. p. 529: οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου

αὐτῷ propr. signif. eximia primo loco positum

ἐν τούτῳ = Olympiod. καὶ γὰρ τοῦτο ἓν ἐστι τῆς ἐπιδείξεως αὐτοῦ =

vulg. lection. καὶ γὰρ αὐτὸ ἐν τοῦτ᾽ ἦν etc = quā inutil. conatq e Heind. defendere

De Gorg. ad unaq. quaest. profiteri solito se responsuri Quint. II. 21 § 21. Gorgias quidē adeo rhetori de omnibus putavit esse dicend. ut se in auditoriis interrogari pateretur, qua quisq. de re vellet = Cf. Menon p. 70 b.

ὅτι (= ὅ τι) cf. Bon. ad l.

τῶν ἔνδον ὄντων de loco ubi declamav. Gorg.

p. 447 d. δημιουργός

cf. p. 452 a ubi rhetori appell. πειθοῦς δημιουργός

de omni artifice, etiā qui arte profitet. opp. ἰδιώτης

effector, aedificator

Crat. 431 e ὁ μὲν ἀγαθὸς δημιουργὸς ὀνομάτων, ὁ δὲ κακός Symp. 186 d 188 c – φιλίας δημιουργός

Tim. 41 a ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων –

μανθάνω sc. unū exempl. a Socr. propositū suffic. Chaereph. dum plura non suffic. Polo, ut inveniat aptā definit.

ἀποκρίνεσθαι inf. praes.

Isocr. I. 19 : τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους –

p. 448 a οὐδείς μέ πω

Gorg. 6.

Schol: τὸ οὐδείς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πώποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδείς πω (Cf. I. 32. 37. 76).

I. 32: ξύμμαχοι τῳ ἄλλῳ οὐδενός πω etc.

Utrumque recte dici Stallb. observ. non tamen sine aliqua diversitate, gravius sc. e οὐδείς πώποτε quam οὐδείς πω
Comp. germ: Keiner noch hat dieses je geschehen
et " " " " jemals "
vel Latin: nondum quisquam
et " " unquam

Ap. Plat. saep. invenit. cum negativ. sic οὐδενός πω ἀκήκοα (Phil. 23 b. Resp. II. 358 d. Theaet. 144 e)
οὐδέν τί πω εὑρομεν Resp. V. 454 e.
οὔτε πω – Parm. 141 b: οὔτε εἶναί πω – Kriti. 114 d.
οὐδέ πω: Theaet. 207 e: οὐδέ γέ πω ἡγοῦμαι
Resp. II. 382 a: οὐδέ νῦν πω ....
Cum ποτέ
Theaet. 144 a: ὧν δὴ πώποτε ἐπέτυχον ... οὐδένα
196 a: ταῦτα αὐτά, εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέψατο
Resp. I. 352 c. VI. 493 d: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας

Similiter cū οὐ, μή, οὐδέ

Resp. VI. 498 D: οὐ γὰρ πώποτε εἶδον

VII. 517 e: ὑπὸ τῶν αὐτὴν δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων

Prot. 310 e: ἅμα δὲ οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν πώποτε

Phaedr. 234 b: οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο

πολλῶν ἐτῶν multor annor spatio

ἦ που ἄρα gewiss wohl also wirst du mit Leichtigkt antworten

ἦ που = ὄντως που wahrl. wohl

nō carent verba leni irrisione

tenis interrogat. aūt responsudu esse Polū affirmat. nemo dub. J.

Polū esse arrogant. juven. qui primas vult partes agere nemo nō videt – cf. Gorg. 448 c; 462 b; 469 b.

De ipso ratio disput. in prooem.

p. 448 a sqq. ἐμοῦ — Gorg. 7.

pronom. person. ē necessar. quoniā personā [illegible] Poli vult Gorgiae substituere =

πεῖραν λαμβάνειν jungit͞r cū genet. tū rei tū pers:

Protag. 342 a: ἐθέλω σοι εἰπεῖν, εἰ βούλει λαβεῖν μου πεῖραν ὅπως ἔχω ... περὶ ἐπῶν.

348 a: πεῖραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες

(Legg. I. 650 b)

Theag. 129 d: πεῖραν δ᾽ ἔξεστι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου εἰ ἄρα τι λέγει.

Γοργίας μέν = est particul. restringens ē affirm. quae respond. Latin. quidē, nostro wenigstens, etiamsi non sequ. δέ — nam restrictio facile subauditur. Ita saepiss. apud Plat = Phaedr. 228 b: ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι

Gorg. 460 a: ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν ... οἶμαι.

465 d: ὃ μὲν οὖν ἐγώ φημι τὴν ῥητορικὴν εἶναι, ἀκήκοας

Crito 43 d: οὔ τοι δὴ ἀφῖκται, ἀλλὰ δοκεῖ μέν μοι ἥξει τήμερον etc. (sc. τὸ πλοῖον)

Potest etiā corroborari adjecto altero μὲν, v. γάρ, v. γὰρ δή, μὲν γὰρ οὖν

Resp. III. 421 a: εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν =

ita ut primitiv. μὲν vī suā conservet aliquo m°

Καὶ ἀπειρηκέναι

Καὶ indicat unā ex causis, propter quas Polus convenire censet, ut ipsi Gorg. mandet facult. respond.
Nos polonice vertere possumus: Pominąwszy inne względy, wydaj. mi się Gorg. zmęczonym.

22

Przyg. do Gorg. 8 Gorg. 8.

448. a. ἀπειρηκέναι μοι δοκεῖ = ἀπαγορεύω używ. praes. et impf. u lepsz. pisa.; inne czasy tworz. się z ἀπειπεῖν – ἀπερῶ, ἀπείρηκα ale u Plat. Theaet. 200 d aor. ἀπηγόρευσα (także u Luc. Któr. ma i pf. ἀπηγόρευκα) = odmawiać : 1) zabraniać – z μή cum inf. albo acc. cum inf. – rzadk. ὅπως μή cu koni. v. Opt. (Plat.) – także – τι / Arist. =

2) = odradzać – τινὶ τὴν στρατείαν (Plut. Arat. 35)

3) wyrzekać się, zrzekać się (Plut. Porteno.)

4) odmówić (intr.) = czegoś nie zrobić nie mieć sił lub odwagi a) absol: Xen. Plat. b) dat. τῷ πολέμῳ – Plat. Menex. p. 245 b.† γῆρᾳ Xen. Hipparch. I, 2.

† τῷ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντες Resp. II. 368 c: ἀπαγορεύειν καὶ μὴ βοηθεῖν

c) πρός τι do czegoś itrac. zdoln. odwag. Plut.

d) ἀπαγορεύω ποιῶν τι – męczyć się się itd.

defício = versagen brak mi sił, nie dopisuje Resp. VIII. 568 c: ἀπαγορεύει αὐτῶν ἡ τιμή –

οὔτε λέγων οὔτε ἀκούων ἀπαγορεύω – Xen. Cyr. I. 6.

ἀπαγορεύω δεόμενος, θεραπεύων – Xen. Isotr.

e) ἀπαγορεύω ὑπό τινος – Xen. An. V. 8, 3.

Theaet. 200 d: ἐάνπερ μή σύ γε ἀπαγορεύσῃς

f) τὰ ἀπαγορεύοντα = niezgodzące się, zużyte – wybrakowane Xen. Cyr. VI. 2. 53.

~~448.a Γοργίας μὲν γὰρ ἔτι. ... δέ~~

p. 448 b. τί δὲ τοῦτο

Vulgo subintell: διαφέρει = cóż na tem zależy?

cf. p. 497 e ἀλλὰ τί τοῦτο; — οὐδέν· ἀλλ' ἀποκρίνου —

Protag. 310 d: τί οὖν σοι ... τοῦτο;

ibid. 331 c: plena formula: ἀλλὰ τί τοῦτο διαφέρει;

sed re vera subauditur solū ἔχει = was soll das, wozu das?

ut in τί μήν; τί οὖν δή (Gorg. 515 e — ubi respond: οὐδέν)

ἐὰν σοί γε ἱκανῶς

ut Meno. 75 b: ἱκανῶς σοι ἢ ἄλλως πῶς ζητεῖς;

Phaedo 71 d: ἱκανῶς σοι, ἔφη, ἢ οὔ.

Resp. IV. 435 d: ἐμοί — ἱκανῶς ἂν ἔχοι

ἧπερ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἡρόδικος = sermo de eo p. 456 b

Alius ejusd nominis Selymbria oriundus. Schol: οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανός ἐστιν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντῖνος, Γοργίου ἀδελφός.

23

p. 448 b sqq. τινά ἄν v. τί ἄν καλοῖν etc. Gorg. 9

vulg. τινά hab. optimi codd. Clark. vel Oxon. s. Bodlej. (= B) et Venetus = Σ; qu. conservavit Stallb. sed Schanz mutavit in τί ἄν, qu. videtur legisse in suo cod. Olympiod. – olim conjecit Buttm. probav. Heindorf – secuti sunt Sauppe – Deuschle – Cron = Stallb: defend. vulg: quamvis pro ~~correctio.~~ ~~stat~~ etiam ea quae sequ. suffrag: ferant, vid: οὐχ ὅπερ ἐκεῖνον τέχν. obst: subsequ: τινά ἄν καλοῖν etc. nam ibi masc: concord. cum sequ. ἰατρόν =

formula καλεῖν v. ὀνομάζειν τινά τι – aliquem nomine aliquo appellare v. Phaedo 105 e Symp. 212 c Phaedr. 238 a – quemnam ipsum recte appellaremus? nomine eo nomine diceremus pro illum

Aristophontis mentionem facit Plin. H. N. XXXV. 11 ubi comment. agunt de duobus hujus nominis pictoribus = qui hic vocatur, Polygnoti filius suum ipse pingendi arte instituisse dicitur (Suid. s. v. Πολύγνωτος – de cujus operibus mult. Plin. XXXIII et XXXV – Böttiger, Archaeologie der Malerei =

Brunn griech. Künstler II, 14 sqq.

p. 448 c. ὅτι ζωγράφον

Ὦ Χαιρεφῶν, πολλαὶ τέχναι κτλ.

Vid. Pla. citav. verba ex Poli scripto aliq. desumpt. cf. 462 b: ἐν τῷ συγγράμματι ὃ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνων. ubi legeb: definit: artem rhetor. esse ἐμπειρίαν τινά. — Idem confir. Aristot. Metaph. A. p. 981 a 3: ἡ μὲν οὖν ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὥς φησι Πῶλος, ὀρθῶς λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τύχην

Syrian. schol. ad Hermog. IV. 44 W. (Spengel Συναγωγή p. 87): Πῶλος ὁ Γοργίου μαθητὴς ἐν τῇ τέχνῃ φησίν· πολλαὶ τέχναι .... εὑρημέναι.

Poli τέχνη videt. habuisse adiunct. titul. περὶ λέξεως. cf. Suid. sub. v.

O równ. stylist. ustwork. Polosa wyt. w Fedr. 267 c. że w swoich μουσεῖα λόγων, jak. Sokr. wyra. się żartobl., wyrał. διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν ὀνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποίησιν εὐεπείας

p. 448 c. sqq. Gorg. 10.

Ad verba, quae ~~praef.~~ Pol. cf. Agath.: τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην = Nauck trag. graec. frg. incert. 6 et 8 – qui Agath. etiam facit imitat. Gorg. discip. Cf. etiam versus quos parod. Aristoph. in Ecclesiaz.

αἰών pro βίος, qu. solent adhib. pros. orat. scriptt.? †

Olympiod. ad loc.: καὶ γὰρ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἐντέχνως προήνεγκε τοῦ λόγου, χρησάμενος παρίσωσί τε καὶ ὁμοιοκαταλήκτοις

† Plat. in Tim. saepius adhib. vocem, ut signif. aeternitatem, cujus imago mobilis transiture est tempus; pro vita homin. legit. in Protag. 345 c sed sunt verba Simonid. poet. Apparet tamen in Legg. III. 701 c: χαλεπὸν ~~βίον~~ αἰῶνα διάγοντας

p. 448 d. παρεσκευάσθαι εἰς λόγους

οὔκ, εἰ αὐτῷ γε σοὶ etc.

Ficinus: si tu, Gorgia, respondere mihi velles, a te ipso libentius quaererem, quam a Polo.

δῆλος γάρ μοι Πῶλος ... ὅτι τὴν etc.

i.q. δῆλόν μοί ἐστιν, ὅτι Πῶλος = potuit etiam scribi:
δῆλος γάρ μοι Πῶλός ἐστι μεμελετηκώς Sed nec illa ratio infrequens. Hic usus latius patet quam opinant. plerique

Gorg. p. 449 b. εἰσὶν μέν, ὦ Σωκ. ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι = ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐνίας etc.

Soph. 242 b: τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην εἶναι ἡμῖν τρέπεσθαι

Legg. I. 643 c: τῶν μαθημάτων, ὅσα ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι, μανθάνειν.

Soph. Aj. 634: κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν
= κρεῖσσόν ἐστι τὸν μάταν νοσοῦντα Ἅιδᾳ κεύθειν.

τὴν καλουμένην ἐπιδεικτικήν ut eam vulgo appell. quippe qui nesciant quid revera sit

unde 449 c absque articulo: ἐπιδεικτικῆς τέχνης.

p. 448. d. <u>παρεσκευάσθαι</u> – przedm. objaśn. – Deuschle-Cron

= przygot. jakoś zwraca. δεῖπνον lub nawet πλοῖα

Plat. Resp. I. p. 341 e: ἐπὶ τούτῳ παρεσκευάσθη [τούτῳ οὖν ὅπως ἐκπορίζῃ τὰ ξυμφέροντα]

ἡ τέχνη, ~~ὅπως ἐκπορίζῃ~~ sc. ἡ ἰατρική – ku potrzeb. ciała

o duż. rob. <u>Gorg</u>. p. 503 a (str. 156) p. 520. d. (str. 175)

εὐδαιμονίαν, δόξαν, ἐξουσίαν etc. Plat. Isocr.

<u>ἀποκρίνεσθαι</u> τι n.p. ἐρωτώμενον [μακρὰ πρός τι] = zam. ἀφ. dego

inf. pass. ἀποκριθῆναι u późn. pisa. od Polib. – często

nar bez. u Plat. Alkib. II. p. 149 b = nar lakr.

u Xen. Anab. II. 1. § 23 (varia)

że to ἀποκεκρίσθαι jako perf. często u Plat.

Gorg. p. 453. d. (str. 37) Theaet. p. 187 b

Men. p. 75 c.

u Herod. jeno ὑποκρίνεσθαι – odpowiedzi [dwa]

V. 49; VIII. 101

u Plat. poet. ἀποκρίνεσθαι ἀποκεκρίσθαι

Legg. II. p. 658 c.

p. 448 e μεμελέτηκεν Gorg 11

verb. μελετᾶν pro etiam conjun. cum inf: Phaedo 67 e

οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνῄσκειν μελετῶσι

Resp. VI. 504 d μελετῆσαι – ἰδεῖναι

Cf. praet. quae hab. Krüger Synt. § 55. 3, 11, de infin. cum verba docendi, discendi, solendi, assuefiendi, assuefaciend. ex. gr. διδάσκειν, & παιδεύειν, μανθάνειν alii etiam citat. Plat. Phaed.

ἢ διαλέγεσθαι ex praeced. patet, inutil. esse correction. Hirschigii: τὸ διαλ. cum τὸ deest in opt. codd. BT

διαλέγεσθαι synon. tempore ars philosoph. proprie artificiis rhetor. –

καὶ ὅντινα δεῖ relativa pro interrogat. in eod. verbor. ambitu saepius inferuntur –

Crito 122

p. 448 e sq.

ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν et asyndeton parallel. duriq. tamen non infreq. ap. Plat.

Resp. III. 413 d: οὐκοῦν καὶ τρίτου εἴδους τοῦ τῆς γοητείας ἅμιλλαν ποιητέον καὶ θεατέον· ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί, οὕτω νέους ὄντας εἰς δείματά τε κομιστέον —

Ib. VI. 497 b. VIII. 557 c. Polit. 296 e Legg. 659 e Meno 70 e. Theaet. 172 d Alcib. I 108 d.

Cf. Stallb. ad Phaed. p. 33 sq.

ὑπετείνατο — videtur ὑποτείνεσθαι interrogando et disputando supponere s. suggerere eoq. alique sensim ad aliquid perducere et quasi ὑποτιθέναι v. ὑποβάλλειν cui quid respondeat.

Theaet. 179 d: τῷ σοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον ἐξ ἀρχῆς, ὥσπερ αὐτοὶ ὑποτείνονται

p. 449 a: <u>καὶ νῦν οὕτως εἰπέ</u>

non oport. proposit. subseq. incip. a οὕτως, ex. pó ctia terzio v. questo loco poni

Resp. I. 354 b: ἀλλ' ὥσπερ οἱ λίχνοι — καὶ ἐγώ μοι δοκῶ οὕτω ...

Similit. Phaed. 61 a: ὥσπερ οἱ τοῖς θέουσι διακελευόμενοι, καὶ ἐμοὶ οὕτω τὸ ἐνύπνιον

Phaedr. 230 d: ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα — καρπὸν προσσείοντες ἄγουσι, σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείνων

<u>τίς ἡ τέχνη</u>

<u>τίνα σε χρὴ καλεῖν</u> cf. 448 c.

<u>ἀγαθόν γε</u> egregiū certe — quibg verbis not. festg Gorg. formula Hom. solemnis

ὅ γε εὔχομαι εἶναι Hom. Il. VI. 211 ubi Glaucg ad Diomed: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι —

εἰ δὴ jeżli tedy

„Więc retorem trzeba cię nazywać. — I chcesz mnie biegłym zapewne nazyw. retorem, skoro już, „tem się chlubię“ jak Hom. powie,

p. 449 b : ἀλλὰ καὶ ἄλλοθι

cf. Meno p. 70 b.

τὸ δὲ μῆκος τῶν λόγων

Non rect. explic. Deuschle-Cron.
Quamq. sophistae, prout desiderab. auditt. s. μακρολογίαν s. βραχυλογίαν promitteb: utrisque indulgeb. diffusiori eloq. ut verbor. abundantia occultarent fallacias sententiar.
Cf. Phaedr. 267 b ubi Socr. Tisiam et Gorgiam dicit invenisse συντομίαν τε λόγων καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων
De ead. re conqueritur cum Protag:
Protag: 334 e: ἀκήκοα γοῦν ... ὅτι σὺ οἷός τ' εἶ καὶ αὐτὸς †

†καὶ ἄλλον διδάξαι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ μακρὰ λέγειν, ἐὰν βούλῃ, οὕτως, ὥστε τὸν λόγον μηδέποτε ἐπιλιπεῖν, καὶ αὖ βραχέα οὕτως, ὥστε μηδένα σοῦ ἐν βραχυτέροις εἰπεῖν.
Simile quid facere incepit Pol., unde Socr: οἷον καὶ Πῶλος ἤρξατο

<u>εἰσαῦθις</u> na inny raz zachow.

Gorg. 13

<u>ἀλλ᾽ ὅπερ ὑπισχνεῖ</u>. Nonulli interprett. ~~adque~~ ferent. qu. verba haec statim pō interrogatiōē suā adderet Socr. quanquā nihil promiserat Gorg. arbitrati sunt ~~n~~ exsedisse ναὶ v. aliā affirmat. quae respondisset Gorg. interrog. Socr:

Schanz quid. lacunā indicav. putans respons. affir. Gorg. excidisse, at in codd. opt. in. nulla est, ναὶ vero qu. leg. in cod. Vindobon. quod. manu recentiori debetur =

Sauppe etiā lacunā indicā: no approb. edit. ejus Gercke (ap. Weidm.)

Stallb: Routhuan sententiā ~~arbitratus~~ est orationē sine ullius responsi interjectioni bene procedere – na etsi Gorg. nondū respond. tam. Socr. quoniā eu praesertim suis satisfacturū sumit, hominē in invisione quedā adnovere pō, ne fidē fallat

Simili. Gercke –

Deuschle-Cron nullā lacunā admitt. ὅπερ vero sub. referri posse ad p. 448 a ubi Gorg. deklar. se responsur. esse theerof. etc.

Sene ex subseq. appar. Gorg. nihil certi promisisse. –

Te ~~qui~~ quamvis nihil exidisse putavit Ast, haesit in verb. ὅπῃ ὑπισχνεῖ et corr. in ἔστι ὅπῃ ὑπισχνεῖ – Morstadt vero ὅπῃ ἂν ὑπισχνῇ

Codd. optimi BT ὅπῃ ὑπισχνῇ – secunda man. b corr. ὑπισχνεῖ qu. recepit Schanz =

Stelle: Socrate anfadere. Gorg. desiderio suo [illegible] satisfacere

<u>εἶπον μὲν</u> oratio pathetica, ut antea Poli =

<u>p. 449 c. ἀναγκαῖαι ... ποιεῖσθαι</u>

ἀναγκαῖος cu inf. ut δίκαιος –

cf. Krüger, Gram § 55, 3 ubi agit de inf. tanq. subj. et obj.

a. 7: adject. apposit. [illegible] inf. [illegible] propter quae subjecto praedicat. tribuitur – ubi Lati. supin. in u format. – [illegible] ponimus ~~verb.~~ imper.: [illegible] , [illegible] , [illegible] . [illegible] adj.: cu infi. [illegible] do: [illegible] . [illegible] ...

ἡ ὁδὸς ἀμήχανός ἐστιν ἐξελθεῖν

c. t. Krüg. [illegible] exempla =

Krüg. § 55. 3. a 10 – etiā δίκαιος, ἐπικαίριος, ἐπιτήδειος, ἔνδοξος

de usu illo ἰδ. equiv. cf. p. 448 δ = δῆλος γάρ μοι Πῶλος — Gorg. 14

ubi citavimus Soph. 242 b Legg. I. 643 c

ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι =

quae conjunctio nihil insoliti hab. ap. Plat:

cf. Meno 79 δ: ἀπόκρισιν τὴν διὰ τῶν ἔτι ζητουμένων

.... ἐπιχειροῦσαν ἀποκρίνεσθαι

Phaed. 92 d: τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις πεποιημένοις λόγοις =

[illegible]

quod [illegible] —

τοὺς λόγους ubi [illegible]

ὡς διὰ βραχυτάτων ἰδέ [illegible] ὡς οἷόν τε διὰ βραχυτάτων [illegible]

τῆς βραχυλογίας. deleo - [illegible] legg. [illegible] interpolat. esse - sed [illegible] Protago. 334 δ. - ubi etiā leg. 335 a: εἰ οὖν μέλλεις ἐμοὶ διαλέξεσθαι τῷ ἑτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρός με, τῇ βραχυλογίᾳ =

ἀκοῦσαι inf. aor. hic signif. praeter. = signif. verb praes.
p. 447 b: ἐπιθυμεῖ ἀκοῦσαι =
Krüg. § 53, 6, 9.

ἐπιεικῶς γάρ

γάρ refert. ad interrog: v. potius exhort. ad interr: φέρε δή, ita ut ration. redd. subseq. interrog.
poter. etiam poni ὅτι etc.

p. 449 d περὶ τί design. object. circa qu. versatur ars, in quant. est actio et motus quidam
Olim disput. utrum τι an τί scrib. esset — cf. Stallb. ad l.

νὴ τὴν Ἥραν — formulas jurandi ap. Plat. Schanz. colleg. in Nov. comment. platon. p. 18 sqq.
invocatio Herae hic aliq. solemne praesef. non quid. ironia carens. —

Gorg. ιϛ

ὅτι ἀποκρίνει

sensu epexegetico : Krüg. §. 65.1,3

πάνυ γάρ ... ἐπιεικῶς i.q. ἱκανῶς

ἐπιστήμη = τέχνης, ut supra dix : ῥητορικῆς ... ἐπιστήμων

τέχνης =

p. 449 e ποίους τούτους

signif: ποῖοί εἰσιν οὗτοι, περὶ οὓς ἐστιν;

Similit. p. 450 a : ἡ ἰατρική ... περὶ λόγους ἐστίν. – Ναί – Τούς γε περὶ τὰ νοσήματα.

ubi ante alterum περί suppl. est.

Cf. Meno. p. 80 c : γιγνώσκω οὗ ἕνεκά με εἴκασας. – τίνος δὴ οἴει; [Cf. 80 a: ὁμοιότατος εἶναι τό τε εἶδος καὶ τἆλλα ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ.]

Symp. 202 b ὁμολογεῖταί γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. – Τῶν μὴ εἰδότων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἢ καὶ τῶν εἰδότων; – Συμπάντων μὲν οὖν. –

τοὺς κάμνοντας antiquatio prolepsis Krüg. § 61.6.2. male vocatur attractio ap. Stallb:

οὐκ ἄρα περὶ πάντας γε — definit. prima nimis large erat, unde eam restringit Socr.

οὐκοῦν περὶ ὧνπερ nova circumscript. defin. v. Deuschle-Cron ad l.

ἆρ' οὖν

p. 450 a: νυνδή de praeterito vixdum finito

δυνατοὺς εἶναι sc. ποιεῖ ut app. ex verb. 449 e: λέγειν γε ποιεῖ δυνατούς. —

ποιεῖ quid. omitt. Clark. — Venet (B T) itemq. mult. alii codd. mg Vindobon. hab. ποιεῖ δυνατοὺς εἶναι

Deuschle olim δυνατοὺς ποιεῖ (pro εἶναι) (qui nova instrut edit. Deuschle)

Herman, Schanz δυνατοὺς εἶναι optimos codd. secuti — item Cron

Stallb: ποιεῖ δυνατοὺς εἶναι put. non satis commode ex antegressis ποιεῖ intelligi posse =

p. 450 a οὕτως ἔχουσιν ἑκάστη κτλ. — Gorg. 16.

Quae seqq. ἀσυνδέτως adduntur, quia explicant ea, quae praeced.

Symp. 218 c: ἐγὼ δὲ οὑτωσὶ ἔχω· πάνυ ἀνόητον ἡγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι –

Apol. 25 a: ἦ καὶ περὶ ἵππους οὕτω σοι δοκεῖ ἔχειν· οἱ μὲν βελτίους ποιοῦντες αὐτοὺς κτλ.

Gorg. 459 b: ὡσαύτως ἔχει ὁ ῥήτωρ καὶ ἡ ῥητορική· αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐδὲν δεῖ αὐτὴν εἰδέναι ὅπως ἔχει κτλ.

Cf. Krüger Gram. §. 59. 1, 5 =

450 b. ἡ τέχνη: non obstante articulo est praedicat. et refert. ad genet.

Cf. Krüg. §. 50. 2, 4.

ταύτην ῥητορικὴν καλεῖς ἥ ἂν ᾖ περὶ λόγους

ταύτην est object.: qu. vocatur – ipsa defin. modo inverso expressa.

τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν inconsiderate affirm. cf. p. 450 d ἕτεραι δέ γέ εἰσι τῶν τεχνῶν etc. ubi Socr. melius divid. artes in eas quae absq. discursu exerceri possunt easq. quae nō possunt nisi oratiōn. adhibit. Gorgias vero nō nisi duob. exemplis a Socr.: propositis (450 a) compulsus ē ad suā divisionē nō satis justā etc.

περὶ χειρουργίας – vid. quae infra adnotabimus ad χειρούργημα –

ὡς ἔπος εἰπεῖν sensu coercitivo (restrictivo) accipiend. ut πᾶσαί ἐστιν etc.

male Astius: omnino, prorsus, reapse

signif.: propemod. omnes
minime vero „ut brevi dicam" (Findeisen) rzec: całą krótko mówiąc wiedza tych sztuk etc.: ut hab. Siedlecki =
sed „prawie całą" etc.

Cf. d: καὶ ἔργου ὡς ἔπος εἰπεῖν ἢ οὐδενὸς προσδέονται ἢ βραχέος πάνυ =
cf. 456 a: ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν ἁπάσας etc. =

p. 450 b. sq.   32   Gorg. 17.

[cf. 450 d: αἱ διὰ λόγου πᾶν περαίνουσι καὶ ἔργου ὡς ἔπος εἰπεῖν ἢ οὐδενὸς προσδέονται ἢ βραχέος πάνυ]

Phaed. 66 a: ἀπαλλαγεὶς ὀφθαλμῶν τε καὶ ὤτων καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, ξύμπαντος τοῦ σώματος –

Apol. 17 a: Καίτοι ἀληθές γε, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδὲν εἰρή–

Κασι =

Cf. Krüg. § 55. 1, 2
ὡς εἰπεῖν, wo ὡς den Begr. des ungefähr Passenden der Aeusserung enthält. So steht ὡς (ἔπος) εἰπεῖν besonders häufig an πᾶς od. οὐδείς mildernd = fast möchte man sagen, im Gegensatz zu genaueren Ausdruck (ἀκριβεῖ λόγῳ). Besond. häufig: ὡς συνελόντι, συντόμως, ἁπλῶς, τὸ ὅλον εἰπεῖν, ὡς ἐν ὑμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι

Krüger § 69, 63. 5 de conjunct. ὡς
aus dem begr. des anscheinenden entwickelt sich die Bedtg etwa, ungefähr, bei Zahlen u. in den Formeln: ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ziemlich mehrentheils

p. 450 c: οὐδέν ἐστιν τοιοῦτον χειρούργημα, ἀλλὰ πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ ἡ κύρωσις διὰ λόγων ἐστίν.

Ad vocab. Schol. χειρούργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται· αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγχώριοι. Λεοντῖνος γὰρ ἦν.

Vox χειρούργημα non inveni ap. Att. κύρωσις solum ap. Thucyd. VI. 103 = Poppo tam. ad l. negat has locutiones vere similes esse –

sub e ponit. τὸ κῦρος αὐτῆς qu. etiā varissim. c̄.

Magis usitat. κυροῦν, κυροῦσθαι p. 451 b c

Cf. etiā ἄκυρος Crito 50 b ubi de judiciis in civitate pereunte: ἐν ᾗ αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύουσιν, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτῶν

ἄκυροί τε γίγνονται καὶ διαφθείρονται.

Prot. 356 d ἡ δὲ μετρητικὴ ἄκυρον μὲν ἂν ἐποίησε τοῦτο τὸ φάντασμα κτλ.

ὀρθῶς indicat praesumptio. Gorg.

ἆρ' οὖν μανθάνω Siedl: „Nie wiem czy dobrz. pojmuję określen. jakie jej dać chcesz, ale odpowiadaj tylko, a dowiem się na pewne."

Stallb: num igitur intelligo, quale ea dicere velis?

i. e. nondum mihi videor satis intelligere, quale ea dicas.

Sort ἆρ' οὖν, similit. ut num - exspect. responsion. negant. quamquam alias, inprim. ubi οὖν etiam responsion. affirm. exspect. ἆρ' οὖν intell. - fide optimor. codd. - v. Schanz - unde in perg ἀλλ' οὐ

Neq. bene intell. Ast, ita interpretat.: sane intelligo, qualem velis ipsa dicere. Credeb. n. ἆρ' οὖν extra interrogation. positū esse, qu. ap. poet. toleravi po, non ita apud prosae oration. scriptt. Neq. potuisset addere Socr: τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον

qua forma exprimitur dubit. vel condit. Gorg 18

Cf. Euthyphr. 10 a σκεπτέον· οἶμαι μέντοι ἔγωγε τοῦτο νυνὶ καλῶς λέγεσθαι. — Σω: τάχ' ὦ 'γαθέ, βέλτιον εἰσόμεθα

Soph. 247 δ. τὸ ποῖον δή; λέγε, καὶ τάχα εἰσόμεθα

Min. 314 c. τάχα δὲ ἄμεινον εἰσόμεθα

p 450 c: τάχα = statim mox — male Siedlecki: „na pewno"

qui usu rarior ē in prosa orat.

Gram. ap. Bekk. Anecd. I. 309: τάχα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ταχέως· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι τὰ πολλὰ εὑρίσκεται ἀντὶ τοῦ ἴσως κείμενον

Quo sensu intell. nostri loci Coraes, sed male — maxime quū pro τάχα etiā αὐτίκα dicatur — Eur. Heraclid. 268: πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι

Cf. 466 a: τί τάχα δράσεις — „cóż to potem zrobisz" Siedl.

Male vertit Gallus: quand tu seras vieux

τῶν μὲν ἐργασία τὸ πολύ ἐστιν genet. τῶν μὲν pendet a τὸ πολύ

„na pracy rzemieśl po największej części polegają“

Bron. „die Hauptsache“

Schleiermacher „bei denen das meiste Thätigkeit ist“

τὸ πολύ magna, maxima parte

Prot. 315 τὸ μὲν πολὺ ξένοι ἐφαίνοντο

Theaet. 163 a ἢ τὸ πολὺ ὁμοίους ἂν ὑμῖν λόγους γενέσθαι

Similit. ὡς τὸ πολύ Soph. 227 b.

Polit. 307 c. Crat. 422 a

πολλά multa valde saepe et diu

Phaed. 59 d. Gorg. 482 e 505 a

ὡς τὰ πολλά.

τὸ τῆς εἰρήνης quae artis sunt

p. 450 d ἐπεὶ ὡς — Gorg. 19

cf. Cron ad l.

οὐ φῄς – Krüg. §. 67.5,4. §. 67.1,2

καλῶς ὑπολαμβάνεις cf. Cron ad l.

διὰ λόγου πᾶν περαίνουσι nitit. auctor. codd.

inutili. Coraës corr: τὸ πᾶν videli. respici: quae legg:

451 c: ὅτι καὶ αὕτη λόγῳ κυροῦται τὰ πάντα

451 b: καὶ αὕτη ἐστὶ τῶν λόγῳ τὸ πᾶν κυρουμένων

451 d: τυγχάνει μὲν γὰρ δὴ ἡ ῥητορικὴ οὖσα τῶν λόγῳ τὰ πάντα διαπραττομένων τε καὶ κυρουμένων τις.

at hic in locis artic. recte additur, quia ad superior. respicitur, in quibus ead. sent. jam proposi. erat; hic res primum commemoratur

et πᾶν περαίνουσι signif. unumquodq. perficiunt

οἷον ἡ ἀριθμητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ γεωμετρικὴ καὶ πεττευτική γε καὶ ἄλλαι πολλαὶ τέχναι –

Stallb.: delevit illud ἡ quamquam in codd. optimae notae inveniatur, posse enim artium nomina articulo carere –

Cf. Rem. Krüger § 58.3,1.

ἀριθμητική est scientia numerorum, λογιστική ars supputandi v. calculandi

Gorg. platoń. należ. do dialo. dramaty. Gorg. a

Diog. Laërt. III § 50 : λέγουσιν γὰρ αὐτῶν τοὺς μὲν δραματικούς, τοὺς δὲ διηγηματικούς, τοὺς δὲ μικτούς.
Dodaj potem. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τραγικῶς μᾶλλον ἢ φιλοσόφως τὴν διαφορὰν τῶν διαλόγων προσωνόμασαν.
Teichmüller Liter. Fehden II. 309 sq. polega na pewn. ustęp. Theaet: wyprowadza wniosko. że dramaty. za ostatn. form. rozwoj. stylisty. w Plat.

Dialo. zaczy. się wprost, bez wstęp. i odby. się niejak. przed wszyst. widzem – Gorg. miał wykład. przed liczn. zebr.: i zebier. się do odejścia, gdy Sokr. nadcho. z Cherefontem

Że wykład. odb. się w Aten. jest niewąt.: p. 461 e mówi Sokr. do Pol: że przyb. do Aten, gdz. najwięk. w Grec. panuje wolno. słowa: Ἀθήναζε ἀφικόμενος οὗ τῆς Ἑλλάδος πλείστη ἐστὶν ἐξουσία τοῦ λέγειν – mówi tego nier. odzy. się w oryg. słowno: ἐν τῇδε τῇ πόλει =

W jakim loka: odb. się wykład. Plat. nie wspomin – że w jakimś domu się odb. wyni. z p. 447 c gdz. Kallikl. oznaj. że Gorg. ~~kiedy~~ po wykład. będ gotów odpowi. na każd. pytan. jakieb. zadan. od wszystkich obecnych τῶν ἔνδον ὄντων

~~Żeć~~. Schleiermach. Cron, Bonitz, Sauppe i t. d. domyśl. się, że w Liceym, ale to domysł niczem nie popar.

Większ. twierdz. że wykł. miał miej. w domu Kallikl. u któr. stan. w gości. Gorg. ~~bo~~ ale Kalli. ~~ustęp~~ wobec ~~że~~ Sokr. przyjm. ustęp. mówiące. Gorg. ~~porz.~~ wyraź. że to stać się może. gdy zechce przybyć się do jego domu, gdz. Gorg. stan. Poniew. Gorg. obecn. raz. mów. po za dom. Kalli. I przyjm. się zatem dal. rozmo. bo Sokr. nie chce ~~ode~~ odtąd. sposob. a rozmawiaj. w tym sam. loku: gdz. za zebr. jeno. słucha. 455 c τῶν ἔνδον ὄντων (cf. 490 b ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ ὦμεν, ὥσπερ νῦν, (ἁθρόοι) (πολλοὶ) ἀνθρώπων etc. p. 473 e: ἐροῦ τινὰ τουτωνί =

Poniew. więcej. nie ma mow. o zmian. miej. należ. przyjąć że Sokr. i Cheref. przyby. do loku. jakie. gdz. Gor. co dopie. skoń. wykład swój wobec przyja. i wielbi. Na pyt. bow. Kallikl: p. 447 b czy to Cheref: czy Sokr. prag. ustęp. ~~Gorg~~ odp. Cheref. właśnie po to przybyli = na co Kalliklês: możec. go ustęp. jeśli zechce. przyjść do mnie do domu =

Wynik. z tych miej: że Sokr. i Cheref. wiedz. że Gorg. będ. miał gdzieś wykład. ale przyszło. za póź. bo Gorg. skoń. i zabier. się powró. do swoj. mieszk. w tow. Kallikl. i Polos: reszta słuch. jeno. obecne. —

Tak Gercke w sporządz. osobn. wyd. Gorg. Sauppe 90 Plat. ausgew. Dialo. Berlin 97 Weidm. = przed nim ~~Deuschle~~ Cron w ~~nowym~~ wyd. Deuschlego Teub. 86 — przed nim Huit, Le Gorgias, commentaire et c. Paris 84 — Lahure =

36

Gorg. 6

Czas fikcyj. w któr. odb. się rozmo: ozncza. Boeckh na r. 427 gdy Gorg. baw. w Aten. jako posed swej. mias. ojczys. Leontynoi
Ze nim zdzi się Zeller Zimnicka każd. ze inn. rok. się oświadcz:
Jahn przed 420, Munk 420, Gron 420–413, Schleierm. 405
tak. samo Ast i Stallb. K. Fr. Herm.

Deuschle nie przyjm. żadn. czas; tłuit rozt. go nieokreślo. i to wystep. dla mnóst. anachr:

Już w starożyt. podkreśl. Kit. tak. anachro: zwłaszcz. Teopomp. a za jego przykł. i zaleg. korzyst. Athen Deipnos. V. 217 d
Niektó. są zaraz:

1° Gorg. przyb. do Aten w 427/6 = Diod. XII. 53 – cf. Thuc. III. 86 o posels. choć Gorg. nie wymienio = czy drugi raz był w Aten. nie wiemy – choć Sokr. niegd. mógł poznać go – a później mógł go znać Plat.
2° Perikl. † 429 = wymien: tak: ἔναγχος τετελευτηκότα to zgod. się z r. 427 = ale
3° Demos, syn Pyrilampe p. 481 d wymie. jako koch. Kallik. ale ten u Arystofa. Vesp. 97 już występ. jako młodzien. otocz. mnóst. wielbic: Osy były przedstaw. w r. 423 =
4) Alcyb. ur. oko. 450 jest koch. Sokr. 481 d. Wedl. Xeno. Memo. I. 1.24 stosun. ten ustał, gdy Alcyb. przesz. do życ. publ. – mniej więc.

około 420 przed Chr. (Thuc. V. 43) Sokr. 519 a zapow. jego zmian. fawor. rzeczpospolit. ale utracił on łaskę ludu w r. 415 gdy oskarżono się o znieważ. posąg. Herm. = drugi raz utracił łask. 407 ale o tym wypad. Sokr. nie myśli =

5) Nicjasz + 413

6) Arystokr. + 406 polit. przy Argin. wspom. się na śmierci. zas. z dom. Perykl: 472 a = wspom. jako żyjący =

7) Archelao: wstąp. na tron opowiedz. 471 a i wspom. o tem wzmian. 472 d 479 525 c etc.

zas o tem mowa jako o rzeczy niedaw. wydarzo = 470 d: ἐχθὲς καὶ πρῴην = Ale Arch: dostał się na tron w r. 413 bo w 414 Perdykkas jeszcze bierze udział w wojnie toczącej się o Amfipolis = Thuc. VII. 9 =

8) Cytow. Eur. Antyopa = 484 e 486 b 493 e ale przedstaw. była 406 = schol. w Arist. Ran. 35.

9) Sokr. mówi o sobie 473 e o swoj. niezgrabno. - ośmieszen. przy głosow. gdy był członk. rady 500 = jego φυλή wted. ἐπρυτάνευε - a on był przewodniczącym = ἔδει με ἐπιψηφίζειν = mówi o tym fakt.: który zasz. w 406, jako odbyt. πέρυσι r. 24 przed. rokiem = mogł b. to wziąć w znacz: niedawno. jak +

+ Xen. Hell. III. 2. 7 = wtedy mogł zachodz. pod r. 405 = ale zawsze się to wydarz. zaraz był. Pomij. więc drobniej. anachro.

Gorg c

Gorg. jed. z wielk. sofist. ur. w Leontini

Zob. Blass die att. Beredts. I. p. 47 sq (2e wyd)

Ur. pomięd. 500-490 – ktoś zdaje się starsz. przeżył Sokr.

a dożył się późnej staro: miał podob. 109 lat, gdy um.

Frei i Zeller uznawa. życie jeg. od 483-375, Diels 487-379

Wszystkie (w ustalen. jego chrono. liczą się z fakt. że 427 przyb.

do Aten na czele poselst. – Był wted. już podeszł. wie: i takim

jest w dial. plat; ale nie był zgrzyb:

Że wnuk jego siostr. postaw. mu posąg w Olimp. wiedzia.

z Paus. VI. 17. 8 – nap. znaleziono na miejs. – Arch. Ztg. XXXV

przedruk. u Blassa:

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος

Τὴν μὲν ἀδελφὴν Δηϊκράτης τὴν Γοργίου ἔσχεν,

ἐκ ταύτης δ᾽ αὐτῷ γίγνεται Ἱπποκράτης,

Ἱπποκράτους δ᾽ Εὔμολπος ὃς εἰκόνα τήνδ᾽ ἀνέθηκεν

δισσῶν, παιδείας καὶ φιλίας ἕνεκα

brat jego Herodikos lek. wymien. u Plat. Gorg. 448 b 456 b

Gorg. był ucz. Emped. któr. Arystot. mieni być twór. retory = ale przej. się także jego filo. - Plat. (Gb c. Meno) twierd. że od nieg. przyswoi. sob. teor. widze.

Blass 48 Zdaj. się, że zaraz hołd. jego filo. i pisał w tym duchu = pot. przeszedł do skrajn. sceptyc: lub nihilizm.

περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἢ περὶ φύσεως

dwa streszcz: jedno w Arist(?) de Melisso, Xenoph. Gorg. c. 5 et 6

drug. u Sext. Emp. adv. Matth VII. 65 – to drug. streszcz. mniej wiern.

Jego poglądy filoz. sprowadz. się do trzech zdań:

1° nic nie jest 2° gdyb. coś było, nie dało się pozn.; 3° gdyb. było i nawet pozn. się dało, nie moż. by tego nikom. udziel. bronił tych zdań za pomo. dialek. eleack. któr. wpływ. uleg. także Empedo. a rezult. był taki, że nic nie pozw. lub żad. zdan. nie jest prawdz.

Róż. się ten od sofi. n. p. od Protag. lub Prodi. że nie nazyw. sieb. Sofi. tyl. retor. = podobn. jak Isocrat. – któr. za wam. myśl. uchod.

38

Gorg. 8

Poeżst. jego wypcd. świet. osow. wszystk. – jak 200 lat później Carneades oraw. Rzym. – mówił o każd. rzeczy z wielk. łatwo. bez przygo: to był bar. wzoż. = Arist. rhet. III. 18. świa. tryumfo. nad rozp. a roz. nad świa.

Zncl. liczn. ucz. którz. nasład. jego wymow. korzyst. i okre. dobr. zbadz.

Poniew. kil. lat później (424) jeg. mias. rodzi. zost. zajęte przeniósł się do Grec: i dow. lek. wymo. przenosz. się z mias. do mias. otacza. młodzie. najzheb. przesiady. w Tessa. gdz. ucz. się u nieg. Menon, zna. z Anab. i Proxen. z Beo: przyja. Xenof. – liczb. jeg. ucz. była ogrom. – zebr. dużo pien. Mimo to zostaw. mało pien. bo wydaw. dużo na stroj; w życi. był bar. umiark. ko: czemu przypisyw. jego niezłw. trwaj. do późn. staro. – wiele pozn. twierdz.

<u>Spos. naucz</u>: daw. uczniom swoim wypracow: kawał. do wyucz. się na pam: Zbiór taki nazyw. się τέχναι lub τέχνη wyprowadzo. krótk. wstęp. Aristo: porów. tę meto. do szewc: i t. d. =

Plat. w Phaedr. 261 b: szy. żart. z tej meto. mów. o τέχναι Nesto. i Odyss. = Phaed. staw. na przedz. τέχναι Gorg. Thrasy. Teodo.

Γ

F

Z tych wiadom. widać się, przedtem uczeń, jak o tej sam. rzeczy mówić. mów. krót. lub obszern. = Gorg. 449 c. Phaedr. 267 b jak mówić tę sam. rzecz wyno. podwz. i obszer. uczono

Cic. Brut. § 46 z Arist.: scriptas fuisse et paratas a Protagora rer. illustriū disputationes quae nunc communes appellantur loci; qu. idem fecisse Gorgiā, cum singular. rer. laudes vituperationesq. conscripsisset qu. judicaret hoc oratoris esse maxime propriū rē augere posse laudando vituperandoq. affligere —

Quint. III. 1.12.

Phaedr. 267 a Τεισίαν δὲ Γοργίαν τε ἐάσομεν εὕδειν, οἳ πρὸ τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον, τά τε αὖ σμικρὰ μεγάλα καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιοῦσι διὰ ῥώμην λόγου, καινά τε ἀρχαίως τά τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγων καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνεῦρον —

Gorg. e

Gorg. pis. prawdop. w naucz. attyc. – Blass I. 56 przeciw Sittl'owi = i wywarł wielki wpływ na prozę. Oczywiś. przed nim pisa. w Aten. proza – kroniki, moż. de rep. Ath. ale najdaw. mów. jak Antyfont i Trazym. za nieco później od przyb. Gorg. do Aten a styl ich prost. nie da się porówn. ze styl. Gorg. Jego wymo. krikeńskie wyraz. wpły. ogrom. i liczn. naśladow.

Dionys. Halicar. de Thucyd. 23 et apud Max. Planud. Blass I. 57) wymien: z pism jego a) techni: τέχναι = ind. 29 dow: trad: ludow. (polity.), med panegyr:

δικανικοῖς μὲν οὖν αὐτοῦ οὐ περιέτυχον λόγοις, δημηγορικοῖς δὲ ὀλίγοις καί τισι καὶ τέχναις, τοῖς δὲ πλείοσιν ἐπιδεικτικοῖς =

Z techni. wymie. περὶ καιροῦ (o właściw. mierze) = περὶ συνθέσεως ὀνομάτων – ed. Rössler p. 68 (Diony. H. rhetor. script. fragm. Lip. 73) ale nic w niej nie zach. o właści. obszernie.

Arist. de rhet. III. 18 p. 166 (p. 1419 b) cytuje jed. jego zdan. techni.
Jego τέχναι prawdop. nie zawier. zada. tylk. teor. lecz tylk. praktic.
Plat. wsmt. w Gorg. 462 b nie wspomi o nich, choć cytu. pismo Πώλου = były to więc zbiory praktic.

O jego mow. polity: λόγοι δημηγορικοί nic nie wiemy –
z jęz. ἐπιδεικτικοί wym. Filostr. Vit. Sophist. I. c. 9 = epist. 73 ad Julianum. = .

Πυθικός wygłosz. w Delf. ze stop. ołtarza: posąg. włas. swój kazał postawić który jeszcze widz. Paus. X. 18. 7 = trzy wieku.

Ὀλυμπικός ze stop. świąty. Joweszo. deklamo. – był wedł. Filostr. wzor: dla podob. panegy. Lizya. i Izokr. – temat wszechhellen.; nawoł. Grek. do zgo. i wspó. do wojn. przeciw Pers. przedtym. w r 392 podz: wszy koncu:

Gorg. miał swoj. mow. ułoż. = Izokr: swój Panegy: napis. ale nie mów. jak. 12 lat póź. – tyle, ile Izokr. potrzeb. czasu aby go wypraco. Ze wstęp. zachow. się parę słów u Arist. Rhetor. III c. 14 p. 1414 b = i Clem. Alex Strom. I. c 11 =

Ἐπιτάφιος wygłosz. w Aten. na cześć poległ. żołnierzy. Nie powiedz. przy obchod: lecz przedst. w jak. sztucz. wielbi. lub wspo. a które ją będ. zgrab. jak pozwal. Filostr. zdol. wspomin. o Marat. i Salami. Myśl taka: tych co ~~poleg.~~ ~~[illegible]~~ zwycięż. barbarzyń. stosow. się pieśń: tych co zwycięż. Grek. należ. żałow.

Wedł. Blass wypow: po zawarc. pokoj. Nicyasz: (międ. 426–420

Kied. Gorg. na dobr. opuści. miast. osiągł. i na zaw. wyrzucił Aten.
Zachow. się Vit. fragm.

40

Gorg. f.

Wymien. Arist. rhet. III. 14. p. 1415
ἐγκώμιον εἰς Ἠλείους – jako nie mie.. wstęp. προοίμιον.
Blass (I. 62) przypu. że Arist. ibid. c. 17 p. 1418 a rob. wzmian. o jakiejś postaci. Achill.

Niewątpli. co do treści. próbo. Gorg. wszyst. kierun. późniejs. panegiry: – ale waż. także wprowadz. zmie. pod wzglę. formy

Wedł. Arist. Rhet. III. 1 p. 1404 a i w wielu. Gorg. przed wszyst. ozdob. dykcyi poetyc. a zatem nie tyl. używ. słów poetyc. i figur kraśomów.

Tak wyrob. styl wspaniał. poetyc., który na inny spos. wykształ. Tucyd., a Diony. gdz. wykaz. rodzaj. styl swo. na całe stylu poetyc. Ale styl ten przyj. się zaledwie był tyl. u mow. co co pisali mowy rzadko. używ. słów niezwyczaj. prost. n. p. Antyfont –

Ale śmiało przenosi Gorg: późniejsz. wyd. się zbyt. przesadzo. np. wielkie. śmiało. zob. Arist. rhet. III. 3 p. 1406. b – ποιητικῶς γὰρ οἱ ἄγαν –

Przykł. u Longina – γῦπες ἔμψυχοι τάφοι } Blass
Ξέρξης ὁ τῶν Περσῶν Ζεύς. } I. 64 –

Wiele przenośni – wiel. rzeczowni. oderw.

Zob. Blass I. 65

Ἄρης = [illegible]

[illegible] etc.

Wiel. przymiot. w now. [illegible]

ἔνδοξος, ἄφοβος, ἔμφυτος, φιλόκαλος etc.

neutr. substanti. zam. rzeczowni.

Głów. fig. [illegible] = zam. ~~neutr.~~ rzeczowni. używ.

rzeczowni. =

jak Tucyd. [illegible] kład. neutr. obok rzeczowni. [illegible]

τὸ πε[illegible]ον [illegible] – τὸ [illegible] δίκαιον

Z fig: zaimow. przym.

τὰ πάρισα = paria paribus adjuncta = Cic. or. § 175.

τὰ παρόμοια = similiter definita ibid.

τὰ ἀντίθετα = contrariis relata contraria ib.

Gorgias primus invenit, sed iis est usus intemperanter

Dionys. Hal: Γοργίεια σχήματα – de Demosth. § 25.

Gorg. 9

Fragmenta. z ἐπιτάφιος

τί γὰρ ἀπῆν τοῖς ἀνδράσι τούτοις,
ὧν δεῖ ἀνδράσι προσεῖναι;
τί δὲ καὶ προσῆν ὧν οὐ δεῖ προσεῖναι
εἰπεῖν δυναίμην ἃ βούλομαι, βουλοίμην δ' ἃ δεῖ

—

λαθὼν μὲν τὴν θείαν νέμεσιν, φυγὼν δὲ τὸν
ἀνθρώπινον φθόνον

—

W klasycz. epoce wymow. greck. dzieła Gorg. [illegible] nie-
[illegible] w zapomn.; nowa sofisty. ze wszyst. do nich powró-
i temu zawdzięcza: że dwie jeg. mowy zacho. się: ἐγκώμιον
Ἑλένης = i Παλαμήδης = [illegible] [illegible] za nie Gorgia
[illegible] [illegible]: [illegible] je ma za autenty. =

Z uczn. Gorg. obok wsp. kut. znacz. młod. Polos = z Agryg.: – może ur. około 450 – z rodzi. bogat. i dużo Gorg. zapł.:

u Plat. krótko – z lekcew. i niechę.; jest zarozum. i wyzuw. się naprz. – zna dzieło. Anaxag. = (465 d) jak Sokr. przypom. = w Ety. nie zna żad. jasn. zasad =

Plat. wymi.: jego dzieło – τέχνη – u Suid. περὶ λέξεως

Phaedr. p. 267 c: τὰ δὲ Πώλου πῶς φράσομεν αὖ μουσεῖα λόγων, ὡς διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν (w. εὔεσιν) ὀνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποίησιν εὐεπίας =